

1907 okt. 5.

Igen tiszelt Barátom Uram,

A múlt hét eleje volt végső terminusom.
 Akkor olvastam Pesten akerbam lenni, olyan
 extrémitásokról, minőt akkor éppen főgné fogal-
 mának. Ez nappal Brünnebe leverett elkarásom
 elvett aromban kellemetlen in-képem olyan ac-
 videns írt a erül kapcsolatban olyan ideg choc
 hogy még gondolni sem lehetett oly merészet, minik
 komas utazás. Itt kellett maradnom. Főgné tartott
 szinte tökéletes bincásom, főgné gúnyos is, mely
 Péter kezét járva sündelen, főgné itt, egész főgné
 gúnyos helyén Na voltam még nekem az ördög
 szigetén! Letagadom minden remini kompetenciáját.
 Most már jöttan vagyok. Hírem látja: irat is kedve

ma. Tehagnatom e haladizomat hoy
esid' vicanilejunt ij kelanah' omah
gabastul lejiot vicanajimat kutjem,
ij mista pital ilafelt ara magamul
I remi jolulot dogd ho kinyen itt ulohi
Kato levah

Mivel hoy nekijune gik ej vas (Kis i)
csak amult, hoy e lo vize elot nekun
tekel ofan helpellen hoy a kapentast
megestivhasam. Arj talai ihetva -
ismet postu kelismra - Kellenesjakkul
jelull epidulot ha nye vadre taze
I element si

Leve. Belat